

שנה בתחת!

אמר תדי קולק לפרופסור חייטובסקי

השנים הזה שאל: האם אתה בעד?

רוצה להיבחר פעם נוספת? נתראה עוד לפני הבחירות, חייטובסקי בקולק. קולק, טרוד במאמציו לפתור את הבעיה ונתון בלחץ, ענה את תשובתו ההיסטורית. האם היתה זו תשובה פרלמנטרית? האם הייתה אתה משתמש במטבע לשון זו? שאלה זו היפנה, "העולם הזה" למספר ראשי ערים ולאיש ציבור. תשובותיהם:

"שק בתחת", ענה ראש עיריית ירושלים, תדי קולק, לד"ר יואל חייטובסקי, מרצה בכיר לכלכלה באוניברסיטה העברית. היה זה ביום השני שעבר, בפתח בניין העירייה, כאשר ד"ר חייטובסקי, יחד עם קבוצת הורים נועמים, הגיע למקום כדי למחות על שליליהם, לא נמצא עדיין מקום לימודים, בגלל עבודות בנייה שלא נסתיימו בזמן בבניין בית-הספר. "אתה

שמואל רכטמן, ראש עיריית רחובות:

לא, לא הייתי אומר שזה ביטוי פרי למנטרי — אבל כמה שאני יכול להבין את תדי קולק! אנשים באים אליך, אומר רים, "אני הצבעתי בעדך" — ומבקשים כל מיני דברים שיכולים להוציא אדם מהכלים. אני עצמי לא השתמשתי בביטוי כזה, אבל לפעמים זה דרש ממני התאפי קות לא רגילה.

עוררדין חנניה גיבשטיין, ראש עיריית ראשון-לציון:

הביטוי איננו פרלמנטרי. אני אישית מקווה שלא אודקק לא אי פעם, אבל אני בהחלט מבין לנפשו של תדי קולק. הלחץ העצום, ולעיתים לא מוצדק, מצד הציבור, עלול להביא כל ראש עיר נורמלי להתפרצות.

ח"כ רב מידמן:

זאת מלה שמתאימה לראש עיר? זה מתאים לילד מהרחוב. אני לא חושב ש צריך להשתמש בביטוי כזה. אני נמנע משימוש בביטויים אפילו הרבה פחות חריפים.

ח"כ לשעבר עורכת-דין שודמית אלדוני:

הביטוי הוא אמנם לא פרלמנטרי, אך אני אישית דווקא השתמשתי בו בהזדמנות יות. ואם ירגיזו אותי במספקת, אני מסוגלת להשתמש בו שוב. התגובה של תדי קולק היתה לדעתי במקומה. התעוררה בעייה — והוא לא ניסה להשתמש ממנה, אלא ראה עצמו אחראי, לקח את הטיפול בעניין — אז שלא יורקו לו את הגט בפרצוף.

ח"כ יורם ארידור:

במקום תשובה, יש לי סיפור: הבן שלי, בן שש, השמיע לי לפני יומיים את אותה פנינה בדיוק. הוורתי אותו שיפסיק להתבטא ככה, כי אחרת הוא עוד יגדל להיות ראש עיר.

גד יעקובי, מנהיג התחבורה:

אני אישית לא השתמשתי עדיין בביטוי זה, אם אשתמש בו? מאז שנחבר בית המקדש, ניתנה הנבואה לאנשים שאינני רוצה להימנע עליהם. הביטוי לדעתי אינו ננו פרלמנטרי, ואני מניח שתדי היה מע

אשר אזר, ראש עיריית אידת: אני לא הייתי משתמש בביטוי זה. עובד ברעמי, ראש עיריית נתניה: הסיגנון הוא האדם.

דיף להימנע ממנו. יחד עם זאת, אני סבור שההתגרות בעניין הבחירות, בשעה שידוע שהוא טורח להסדיר את העניין, היתה בהחלט מיותרת.

וייצמן

אלדוני

אריאב

יעקובי

ברעמי

גיבשטיין

ח"כ יהונתן יפרח, ראש מועצת שדרות:

אני לא הייתי משתמש בביטוי זה. לא מעל במת הכנסת, ולא מחוצה לה. מאידך, אי אפשר לשפוט אדם אחר. צריך לבדוק מה הביא אותו לכך.

ח"כ מרדכי בן-יפרת, לשעבר ראש מועצת אוריהורח:

מה שאני חושב על הנושא הזה, זה באמת לא לפירסום.

אלוף (מיד.) עזר וייצמן (מגיב ב צחוק רועם):

זאת התגובה היחידה שלי. רק תגיד שצחקתי.

ח"כ מרדכי סורקים:

הביטוי הוא לא פרלמנטרי. אני לא אומר שצריך להשתמש בו — אבל הרגישו אותו. ידוע שתדי קולק עשה מאמצים על-אגוד שיים בעניין פתיחת בתי-הספר. כולנו רק בני אדם.

ח"כ ד"ר משה סנה: תדי קולק לא השתמש בביטוי בפרי למנט אמנם, אך אינני חושב שגם בחיים הציבוריים יש להשתמש בו. אני, מכל מקום, אשתדל גם להבא לשלש בעצמי ולא להשתמש בביטוי.

ח"כ אריה (לויבה) אריאב: סתם תפסו אדם על מילה שפלט בשעת רגוזה. כדאי אמנם לספור עד עשר, לפני שמדברים. אבל לא צריך להיתפס לכל מילה. לתדי יש יותר מדי מעלות וזכויות. מכדי שיעשו לו זאת. אני אישית אינני יודע איך אניב אם ירגיזו אותי. אף אחד איננו יודע.

ח"כ שמואל תמיר: איש ציבור איננו צריך להשתמש בביטוי כזה. אני הייתי בוחר לי ביטוי מתאים, שאיננו פוגע.

ח"כ חיים דגדג: לא הייתי רוצה להתחייס לזה.

ח"כ מנחם פורוש: לא הייתי רוצה להיכנס לתוך הנושא הזה.

ח"כ אדיוהו ששון: אני עצמי לא הייתי משתמש בביטוי זה.

ח"כ ד"ר יוסף גודדשמיט: אני מקווה שלא אשתמש לעולם בביטוי זה, כמו שלא השתמשתי בו בעבר.

תדי קולק טען שהאיום של הפרופסור נגדו היה בלתי הוגן. לפי דעתי, זה בכל זאת לא מצדיק שראש עיר יאבד את עשתונותיו.

פרופסור ישעיהו דיבוביץ:

יש לנו דאגות חמורות יותר. אינני מוכן לבזבז על זה אפילו חצי דקה. ההתיבטאויות של תדי קולק לא מעניינות אותי. ח"כ ישראל ישעיהו, מזכיר כדלי של העבודה:

ביטוי לא נאה. אני לא השתמשתי, ולא אשתמש, במילה כזו.

ח"כ משה ברעם:

לא פרלמנטרי. בהחלט לא. אורי זוהר: אינני יודע במה מדובר. אני לא קורא עיתונים.

לצעירה, ברמזים עדינים, כי יהיה מוכן להחזיר לה את השטרות — אף בלי שתחזיר את הכסף. הבלונדית נעתרה. לאחר כמה ימים, קבעה איתו פגישה בביתה לשבת הקרוב. בה, שאז אמורים היו הוריה לנסוע לביי קור בירושלים.

בשעה אחת-עשרה בבוקר בשבת, התייצב המאהב היוקד בבית שכניו, נתיב בסבר פנים יפות על-ידי העלמה, הוכנס ללא גינונים של טקס לחזרה "תתפשט, אני כבר נכנסת", הורתה הי צעירה בטון של יומי-יום.

וסרמן התפשט. התיישב בנוחיות על המיטה, ממתינ לבאות. הוא לא נאלץ להתמתן הרבה.

דלת החדר נפתחה, והבאות באו: בי פתח עמדה הנערה החשוקה — לבושה מאוד. לצידה עמדה הגברת וסרמן.

שהתברר השבוע. אחת מלקוחותיו היתה בת של שכינים, צעירה בלונדית העובדת כספרית במספרה בהדר. לפני שלושה חודשים הופיעה הנערה בת ה-17 אצל וסרמן, ביקשה הלוואה של 600 ל"י, לא יכלה להסביר לאיזה מטרה, לא יכלה לתת גם שום ערבות. לבסוף, פלטה בי מצוקה. נוכח שאלותיו של הקשיש "אני בצרה".

וסרמן הבין למה התכוונה. הוא החתים את הנערה על שטרות, נתן לה את הכסף ללא בטחונות. כצפוי, לא הצליחה הצעירה לעמוד בהתחייבותיה, החזירה בקושי את הריבית. לאחר שלושה חודשי הלוואה, לא הצליחה להחזיר אפילו לירה מהקרן.

מאהב יוקד. וסרמן התחיל ללחץ. איום כי יציג את השטרות להוריה. לא חר האיומים. בא הפיתוי: הוא הסביר

אומר פועל הנמל הוותיק. "רק שהלב כיר אב לי על גינני".

דרכי אדם

עסקים ותענוג

לא הולכים יחד

בתיקו במס הכנסה, מופיע זלמן וסר * מן (58) כפנסיונר. בשכונת מגוריו בר עיר התחתית בחיפה, ידוע הפנסיונר הי קשיש, החי בצניעה עם אשתו בדירת חדר ומטבח בקומת קרקע אחורית. כי מלווה בריבית — וסרמן תמיד נכון לעזור. "אני בצרה". לא רק לעזור, כפי

(*) השם מוסווה.

דת דגים אלמונית בצפון העיר, בשם שלדג.

המסעדה האלמונית פרחת, הפכה ל מסעדת צמרת, כשבין אורחיה הקבועים משה דיין, עזר וייצמן, קצינים ופקידים בכירים ואנשי עסקים.

תשובה למכה. למרות שהאיזור בו שוכנת שלדג ידע שריפות לא מעטות לאתרוגה, בייחוד במסעדות ודיסקוטקים, טוען סימון כי הוא — כמו מכביה-האש — מאמין שהשריפה נגרמה כתוצאה מ צצר חשמלי. כך או כך — תשובתו למכה שפקדה אותו היא חד-משמעית: הקמתה המהירה מחדש של שלדג.

בינתיים, כדי לא להשתעמם, הוא ו אהרן פוחאס בסמוך חנות נוספת, ש תספק דגים ופירות-ים למסעדות ומלור נות ברחבי תל-אביב. "שריפות, טביעות — צריך יותר מזה כדי לעצור אותנו".